

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 555/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, у стечају, из ..., кога заступа стечајни управник ББ из ..., против тужене Општине Бачка Паланка, коју заступа Општинско правобранилаштво у Бачкој Паланци, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац АА из ..., поднео је 14.10.2016. године тужбу Вишем суду у Новом Саду против тужене Општине Бачка Паланка, ради накнаде штете.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 361/16 од 15.05.2017. године, ставом првим изреке одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке одбијен је постављени тужбени захтев, а ставом трећим изреке одбијен захтев тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у делу којим је тужбени захтев и захтев за ослобађање од обавезе од плаћања судских такси одбијен, као и одлука о трошковима поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужилац је 24.05.2018. године поднео ревизију против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године, а 07.08.2018. године Вишем суду у Новом Саду достављен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године.

Пресудом Врховног касационог суда Рев 4267/2018 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке одлучено је да се застаје са поступком по предлогу тужиоца од 07.08.2018. године за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године. Ставом другим изреке настављен је поступак по ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године. Ставом трећим изреке одбијена је, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена

против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2642/17 од 14.03.2018. године.

Поднеском од 25.06.2019. године, стечајни управник АА, ББ је обавестио Виши суд у Новом Саду да преузима парницу. У прилогу поднеска доставио је решење Привредног суда у Новом Саду Ст 44/2019 од 30.05.2019. године, којим је отворен стечајни поступак над дужником, овде тужиоцем, због трајније неспособности плаћања.

Решењем П1 361/16 од 23.08.2019. године Виши суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења списе предмета је уступио Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Новом Саду.

Наиме, одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/2009...95/18), прописано је да у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја, између осталог, прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину. Одредбом члана 89. став 1. истог закона прописано је да судски поступак из члана 88. овог закона у којем је стечајни дужник тужилац, односно предлагач наставља се када стечајни управник обавести суд пред којим се води поступак да је преузео поступак.

Наиме, како се у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају сви судски поступци у односу на стечајног дужника и његову имовину, то одлуку о прекиду и наставку поступка може донети само суд који је поступак водио, што значи да у конкретној правној ствари Виши суд у Новом Саду није могао огласити стварно ненадлежним без претходно донете одлуке о прекиду у смислу одредбе члана 88. Закона о стечају, а затим и наставку поступка у смислу одредбе члана 89. став 1. Закона о стечају, а у вези члана 222. тачка 5. и члана 225. став 1. Закона о парничном поступку. Дакле, не може доћи до атракције стварне надлежности привредног суда. Уколико се прекинути поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, ако настави поступак, решењем оглашава стварно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над предлагачем.

Стога је у овој фази поступка, стварно надлежан суд опште надлежности – у овом случају Виши суд у Новом Саду с обзиром на то да се није могао огласити стварно ненадлежним, због постојања стечаја над тужиоцем АА.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић